Morgenstjernen

Organ for

Jesu Kristi Kirke av Siste Dages Hellige

Omvender eder, ti Himmerikes rike er kommet nær.
(Mat. 3, 2).

NR. 12 | 15. JUNI 1924 | 3 AARG.

ET MAKTENS ORD: «TI, VÆR STIL».

AV APOSTEL JAMES E. TALMAGE.

(FRA «IMP. ERA». — OVERSAT AV B. N.).

«I begyndelsen var ordet, og ordet var hos Gud, og ordet var Gud, — og ordet blev kjød og boede iblandt os.»
(Joh. 1, 1 og 14).

Denne høisindede bekræftelse angaaende Jesu Kristi guddommelige herkomst, uttalt av Johannes, stemmer nøiaktig med Faderens beretning til Moses, at denne jord var skabt formedelst hans søn Jesus Kristus, hvem han betegner som «min makts ord». (Den Kostelige Perle, Mose Bok 1, 32). Der var og er en uimotstaaelig almakt i Guds røst. Dette sees tydelig av Kristi mirakel ved at stille stormen. Du kjender historien herom. Mesteren og nogen av hans disciple var ute og seilte paa den oprørte sjø. Det var om natten, og da Jesus var træt efter en haard dags mange tjenester, la han sig til at sove i enden av den lille baat. Stormen tiltok og disciplene var skrækslagne. I deres fortvilelse vækket de Herren og utbrøt: «Mester, ser du ikke vi gaar under?» Og: «Herre frels os, vi forgaar!»

Da reiste han sig, og ut i den mørke, fryktelige nat, gjennem vindens tuting, over den stormfulde sjø, hørtes Herrens stemme da han «truet vinden og sa til sjøen, ti, vær stil!» Og vinden ophørte og det blev blikstille.» Saa

vendte han sig til disciplene og sa i en venlig tone, dog ufeilbarlig irettesættende: «Hvor er eders tro?» — eller «hvorledes kan det være at I ikke har tro?» Taknemmeligheten over at være reddet fra hvad der for et øieblik siden saa ut for dem at være den visse død, var fjernet av forbauselse og frykt. «Hvad er denne for en,» sa den ene til den anden, «at endog vinden og havet er ham lydige?»

Blandt optegnelsene om Kristi mirakler har ingen været større med hensyn til oplysning end denne tildragelse der gav ham kontrol over naturens kræfter. Kundskap forventer ingen forklaring.

Herren over jord, luft og sjø talte og blev adlydt. Han var det, som midt i det mørke kaos i jordens tidligste skabermorgen befalte med virkning: «Bli lys; la der bli en hvælving midt i vandene; la det tørre komme tilsyne» — han bestemte — og saaledes blev det. Skaberens herredømme over det skabte er virkelig og bestemt. En liten del av dette herredømme er overladt mennesket som Guds avkom, iklædt et legeme efter den guddommelige Faders lignelse. Men mennesket utøver denne tildelte kontrol med en underlegen virkning, og ved hjælp av mekanisme. Menneskets makt over gjenstandene for deres egen opfindelse er begrænset.

Det er overensstemmende med den forbandelse der fremkom ved Adams fald formedelst overtrædelse, at mennesket maa arbeide ved sine musklers kraft, i sit ansikts sved og ved dets hjernes tanker. Hans ords befaling er kun som en tom lyd dersom den ikke følges av hans arbeide. Formedelst den aand der utkommer fra guddommen selv til alle tider, virker Guds befaling umiddelbart.

Ikke alene mennesket, men ogsaa jorden og alle elementers kræfter som er deri, kom under Adams fordømmelse. Og da jorden ikke længer fremgav bare gode og nyttige frukter, men fremgav av sin substans ogsaa torner og tidsler, ophørte de forskjellige naturkræfter at adlyde mennesket som en virkning av deres befaling.

Hvad vi kalder naturkræfter — hete, lys, elektricitet, kemiske bestanddele — er kun faa tilkjendegivelser av den evige virksomhet gjennem hvilke skaberens hensikter for-

fremmes. Og disse faa nævnte er mennesket kun istand til at lede og anvende ved mekanisk opfindelse og naturlig utdannelse.

Men jorden skal atter «fornyes og faa sin paradisiske herlighet», og da vil jord, vand og luft, og de kræfter der hviler i dem, svare til det herliggjorte menneskes befaling, som de nu adlyder skaberens ord.

Den aand der utkommer fra Gud og er ens med tiden arbeider hurtig og har samme virkning paa livløse ting, og i dens virksomhet i dens forskjellige tilkjendelser, som paa organiserte fornuftvæsener, hvad enten de er uten legemer, jordiske eller fraskildt legemet.

Saaledes befalte Herren djævlene og de adlød ham. Og saaledes kan han tale til jorden, luften eller vandet og han vil bli hørt og adlydt, ti den guddommelige makt, hvilken er summen av al virksomhet og kraft, har sin indflydelse i universet.

At mennesket gjennem tro kan sætte naturkræftene i bevægelse, har tydelig været forklaret av Jesus Kristus: Ti sandelig sier jeg eder: «Dersom I har tro som et sennepskorn, da kan I si til dette bjerg: flyt dig derfra og dit, og det skal flytte sig, og intet skal være umulig for Eder.» (Matt. 17. 20).

FRA HAWAII.

Søster Dorothy Ostler skriver fra Kalopa paa Hawaiiøene:

Det er ingen forskjel hvorledes ens hudfarve er, om man bor i et koldt eller varmt klima, om man er ung eller gammel, saa er man lykkelig hvis man er et medlem av «Mormon-kirken», og er lydig til dens lærdomme efter beste evne. Medlemmerne av Kalopa søndagsskole er lykkelige og de elsker evangeliet saa høit som nogen. Grenen tiltar og missionærerne her utfører et godt arbeide. (Fra «Juv. Instr.»).

ET 25-AARS JUBILÆUM.

BERGENS KONFERENSE 1899—1924.

AV JOHAN SÆTRUM.

(Slutning).

Bergen.

Det er naturlig at den væsentligste interesse samler sig om Bergens gren.

Det er den største by, har det største medlemsantal og har de største hjælpemidler. Kan hænde det ogsaa er derfor at den har hat de største gjenvordigheter.

I 1899 leiet Kirken 2 værelser i 2den etage i Nye Sandvigsvei nr. 16. Noget forsamlingslokale var ikke at faa og vi maatte derfor plassere et skilt ute paa huset som meddelte, at «kontoret» var 1 trappe op. Der blev prøvet forskjellige overtalelseskunster for at faa huseieren til at gaa med paa at rive væggen mellem værelserne, saa det blev brukbart til «lokale», men det mislykkedes. Tilslut fik vi dog tilbud om at faa lokale i kjelderen, hvis vi vilde flytte derned, og da det viste sig at vi kunne opnaa at faa baade «lokale og kontor» ved ombytningen, blev tilbudet modtat. Paa skiltet i Nye Sandvigsvei kom der saaledes at bli den forandring, at istedetfor «kontor 1 trappe op», stod der for eftertiden, «lokalet er 1 trappe ned».

Bergen hadde dengang 43 medlemmer som var tilkommet kirken i løpet av 11 aars missionsvirksomhet.

Efter at vi nu hadde faat lokale at samles i, tok arbeidet fart. Allerede i 1900 viste det sig, at lokalet blev forlitet, der maatte skaffes noget større.

Præsident Hyrum Jensen var blit løst, og hans efterfølger, ældste P. N. Garff fra Draper, var en mand som ikke hadde megen tid at kaste bort; det var kanske derfor han hadde mistet en finger paa den ene haand. Garff skaffet lokale og i mars 1901 flyttet vi fra Nye Sandvigsvei 16 «en trappe ned», til Kong Oscarsgate 5, hvor vi efter at være passert et trangt smug maatte spasere «en trappe op» til lokalet.

Vi hadde en værdig nabo i den nærliggende Korskirke,

men ellers var det skam at beskylde omgivelserne for at være vakre. Dog var det her i dette lokale Bergens gren hadde sin blomstringstid, idet der herfra blev døbt ikke mindre end 188 personer. Det kan ha sin interesse samtidig at oplyse om, at det samlede antal døbte i hele 25-aarsperioden i Bergen er 328 personer.

Det er mange, saavel her i Bergen som over i Zion, der vil glæde sig ved erindringen om de aar som tilbragtes i Kong Oscarsgate 5.

Det viste sig snart at ogsaa dette lokale blev for litet. Det hændte ret som det var at folk stod langt ute i gangen og ikke kunne komme ind, men vanskeligheten med at skaffe noget bedre var stor og tiden gik derfor helt til 1912 før vi endelig flyttet.

Missionærerne var ofte ute i distrikterne med skrifter, og i den bevægede tid vi hadde før 1905 indtraf en morsom episode som bør fortælles.

Myndigheterne saa nærsagt i alt hvad der var utlændinger spioner og der var en særlig stor rædsel for de saakaldte russiske sagfilere. To av vore missionærer var tat ut paa landet for at «gaa fra dør til dør». Den ene av dem var nylig kommet fra Zion og talte daarlig norsk. Da de kom i samtale med bønderne og disse fik høre den fremmedartede sproglige uttale, var deres mistanke straks vakt og lensmanden blev varslet og missionærerne arrestert.

Dagen efter stod der et stort opus i dagspressen hvori meddeltes, at to russiske sagfilere var knepet og arrestert inde i fjorden. Der var ingen tvil mulig, da de hverken talte norsk eller engelsk, men førte et sprog som ingen forstod.

Hadde lensmanden kunnet tale engelsk vilde han nok snart ha opdaget sin feiltagelse, men det kunde han ikke og gaaden blev først løst da missionærerne var blit eskorteret til Bergen.

Presterne hadde længe set sig forarget over den virksomhet som ældsterne utfoldet for at gjøre folket kjendt med evangeliet, og de forsømte saavist ingen anledning naar det gjaldt om at lægge hindringer iveien. Da kirken derfor kjøpte eiendommen Kong Oscarsgate 44, var det om-

trent som at stikke sin haand i et hvepsebol. Alle onde makter blev med et sat i sving og vore motstandere undsaa sig ikke for at benytte et hvilket som helst middel, naar det gjaldt om at fravriste os retten til eiendommen.

Kirken blev av departementet nektet koncession paa erhvervelse av huset og hele retsapparatet blev sat i sving for at imøtekomme presternes ønske om at faa os fjernet. Det vil føre for langt her at gjennemgaa i detaljer de bevægede dage man da gjennemlevet. Da huset var litet regningssvarende og mindre tilfredsstillende til vort bruk, blev det solgt og istedet blev store Markevei 36 indkjøpt i april 1914. Presternes appetit paa Kong Oscarsgate 44 var saa stor, at de sat hele byen paa ende for at samle saapas penge at de kunde kjøpe huset, og de kan vel nærmest takke de forhadte mormonere for, at de nu besidder det som menighetshus for Domkirken.

Store Markevei 36 var litet skikket for kirkens bruk og myndigheterne la sig naturligvis — og heldigvis for os — iveien for en eventuel omindredning.

Det var derfor med en viss tilfredshet vi sa Store Markevei 36 farvel og flyttet til vort nuværende lokale, Vaskerelvsgate nr. 1, som var blit indkjøpt og blev tat i besiddelse først i 1915.

Under branden i januar 1916 brændte huset paa Store Markevei. Det var en bevæget dag. Det saa ut for at ogsaa Vaskerelvsgate 1 skulde bli et rov for flammerne. Ilden trak stadig mot sydvest og politiet løp rundt og varslet at man skulde forlate husene. Kl. 11 om aftenen da stillingen var slik at vi maatte gjøre regning paa at bli husvild, kaldte daværende præsident Andrew Dahlsrud fra Salina de tilstedeværende medlemmer av prestedømmet sammen og han opsendte en ydmyg bøn til Gud om at han vilde spare vort hus og hjælpe os til fortsat arbeide for evangeliet.

Vor bøn blev hørt! Da vi kort efter igjen kom ut hadde vinden snudd til nordvest og ilden tok en anden retning.

Huset var reddet! Præsident Dahlsrud henvendte sig dagen efter til myndigheterne og tilbød lokalet til indbrin-

Siste Dages Helliges eiendom, Vaskerelvsgt. 1, Bergen.

gelse av husvilde efter branden. Tilbudet blev mottat med tak, og da de husvilde senere flyttet ut mottok vi en meget anerkjendende takkeskrivelse fra politiet for offerviljen som var vist.

Bergens gren har et godt sangkor som tæller ialt 41 aktive sangere. De har flere gange under krigsaarene været i Stavanger og Haugesund og opmuntret søskende dernede med sin sang. Desuten har det været til stor hjælp for Bergens gren, og sangkoret kan feire sin 25-aarige bestaaen i mars 1925.

Konferensen under og efter krigsaarene.

De fleste av de i konferensen virkende missionærer var allerede hjemkaldt paa grund av krigen, og de usikre for-

hold da vi var paa Markeveien og da forholdene stadig blev værre baade med hus- og matmangel, stod vi i 1918 i den stilling at vi maatte se den siste missionær, Cephus Andersen, forlate os. Pasvanskeligheten og prestelig nidkjærhet har gjort, at vi heller ikke senere har faat beholdt nogen av dem som var, eller muligens vilde bli kaldt til at missionere i Bergens konferense.

Siden 1918 har derfor konferensen praktisk talt maattet stole paa de lokale brødres vilje og evne til at arbeide og dette har da ogsaa med held været utnyttet.

Det tunge ansvar at præsidere over konferensen blev lagt paa ældste Oluf K. Karlsen. Da broder Karlsen først har hat sin store bedrift og sine forretninger at passe, er det ikke for meget sagt, at det arbeide han i disse aar har nedlagt i kirkens tjeneste vidner om en tro og en offervilje som hører til de skjelne. Sent og tidlig har han været paafærde og utført sit arbeide som den pliktopfyldende mand han er. Møterne er blit passet med en til strenghet grænsende nøiagtighet, og har han været borte, saa har det været fordi han nødvendigvis maatte avlægge de andre grene et besøk en gang imellem.

Konferensepræsident Oluf Karlsen.

Under præsident Oluf Karlsens missionstid er der ialt i konferensen døbt 102 personer og 75 barn er blit velsignet. Dette resultat viser bedre end smukke talemaater det betydningsfulde arbeide, som tiltrods for de vanskelige forhold er nedlagt. Præsident Karlsen kan derfor trøste sig med at konferensen efter hans 6-aarige virke er i god forfatning og at fremtiden kan møtes med et lyst blik.

Det vilde føre for langt her at nævne alle dem som i de forløpne aar har

virket som missionærer i Bergens konferense, de kunde trænge det som en tak for deres opofrende arbeide. Jeg vil bare nævne dem, som i de sidste trængselens aar har virket som missionærer i den missionærforladte Bergens konferense og gjort et godt arbeide, er brødrene Johan og Sverre Jensen, Hilmar Bjørndal og Eyolf Larsen Arveseth samt ældste M. O. Frøisland fra Utah.

Nu er vi heldigvis i den stilling at vi har grund til at imøtese ankomsten av ældster fra Zion og det glæder os, at vi kan feire 25-aarsdagen sammen med en av dem, nemlig ældste Ole Hansen, Menon Idaho, som er iblandt os og virker som forstander for Bergens gren med den mest absolutte interesse. Desuten har vi ogsaa lokalældste Olaf Vogeler fra Kristiania her paa mission, saa vi her oppe i den graa og regnfulde del av Norge ser nu med gode forhaabninger frem til kommende tiders virksomhet for evangeliets utbredelse blandt folket.

AT FORANDRE FARVE.

En ung pike sa en dag til sin mor, da en hvithaaret dame som netop hadde besøkt dem, var gaat: «Hvis jeg kunde bli en slik gammel dame som hende, saa vakker, alvorlig og elskværdig, da vilde jeg ikke ha noget imot at bli gammel.»

Moren, som hadde god dømmekraft, svarte: «Hvis du ønsker at bli en slik gammel dame, er det best du begynder nu. Hun vilde ikke hurtig gaa sin vei, naar jeg hadde noget at gjøre. Det har tat en lang tid at gjøre hende til hvad hun er nu. Hvis du ønsker at male dette billede av dig selv naar du skal forlate denne verden, min kjære datter, er det best du forandrer dig fra nu av.»

Fra «Juvenile Instructor» ved B. N.

Hvad der er godt er retfærdigt og sandt, og det gode fornegter ikke Kristus, men bekjender at han er til.

KORRESPONDANSE FRA STAVANGER.

Lørdag den 26. april hadde Stavanger gren besøk av konferensepræsident Oluf K. Karlsen og forstander Ole Hansen fra Bergen for at avholde grenskonferense. De ankom lørdag morgen kl. 9 med D/S «Sandnæs» fra Haugesund, hvor de hadde avholdt grenskonferensemøter fredag. Forstander Henrik Andersen mottok dem paa kaien og fulgte dem til søster Hanna Torgersen, hvor de var indbudt til frokost, og hvor jeg der traf dem, da jeg kom forsent til at møte frem paa bryggen ved baatens ankomst. Lørdag aften kl. 8 avholdtes grensmøte som var godt besøkt av søskende, og Guds aand var utgydt i rikt maal. Præsident Oluf K. Karlsen og forstander Ole Hansen gav søskende mange gode raad og formaninger, og paala dem at leve efter Guds bud og befalinger og love. De forskjellige funksjonærer blev foreslaat og enstemmig vedtat at opholde i de forskjellige stillinger. Rapporter blev oplæste av sekretæren søster Johanne Nygaard, som beviste grenens storartede stilling og fremgang. Søndag formiddag kl. 10½ avholdtes søndagsskolekonferense. Søndagsskolen blev ledet av præsident Ragnvald Berg. Børnene blev delt i to klasser under sine respektive og ivrige lærerinders ledelse, og den teologiske klasse blev ledet av forstander Henrik Andersen. Efterpaa spurte Johanne Nygaard børnene hvad de hadde lært, og det var interessant at høre hvor flinke de var til at erindre sine lekser og gi svar. Et godt program blev saa utført baade av de mindste saavelsom av de større barn, i sang, deklamation og bibelvers. Vi blev overrasket ved at faa høre en sang av det nystiftede barnesangkor, under vor unge og ivrige søster Julie Nygaards ledelse. Præsident Oluf K. Karlsen og forstander Ole Hansen talte saa til børnene og til søndagsskolen i det hele i rosende ord for det storartede arbeide som er utført av søndagsskolens bestyrelse og lærere og lærerinder, og som bevidnet den store deltagelse, da lokalet var næsten fuldt av barn og voksne. Der er en storartet søndagsskole i Stavanger. Stor tilslutning til hver søndag baade av smaa og store.

Møte blev derefter avholdt kl. 5 eftermiddag under ledelse av forstander Henrik Andersen og lokalet var fyldt til trængsel av en lyttende og interesseret forsamling.

Præsident Oluf K. Karlsen og forstander Ole Hansen talte. Jeg kan isandhet si paa søskendes vegne, at det var som en pinsefest for Stavanger gren disse konferensemøter, og vil længe bevares i erindringen. Maatte disse møter vise resultater og naa det forønskede maal, da er hensigten med disse møter opnaadd. Efter at ha spist til aftens hos søster Hanna Torgersen, reiste præsident Oluf K. Karlsen og forstander Ole Hansen med natruten kl. 8½ om aften tilbake til Bergen, og endel av søskende hadde møtt frem paa kaien for at si farvel til vore brødre.

Skal med det samme faa lov at meddele, at da missionær Frøisland var her, utkastet han den tanke til broder Ragnvald Berg, da det ikke var nogen mulighet for at stifte et voksent sangkor, om det ikke kunde la sig gjøre at faa istand et barnesangkor. Broder Ragnvald Berg har nu realiseret denne tanke, idet han har faat istand et barnesangkor av søndagsskolen og har ansat en sanglærer der har holdt øvelser hver lørdag aften og indsat søster Julie Nygaard som leder. Der blev i den anledning avholdt en storartet fest for en tid siden med et udmerket program, bevertning og pakkeauktion for at faa penger i kassen, og der var en udmerket tilslutning og utbyttet over al forventning. *M. Halvorsen.*

KIRKENS HALVAARLIGE KONFERENSE

vil bli avholdt i Bergen 15. juni, i Trondhjem 6. juli og i Kristiania 13. juli. Præsidenten for den europæiske mission David O. McKey vil antagelig komme fra England og være nærværende ved Trondhjems og Kristianias konferenser. *A. Richard Peterson,* missionspræsident.

Dømmer ikke uriktig; ti med den samme dom, som I dømme, skal I og dømmes.

MISSIONSPRÆSIDENTENS BESØK I GRENENE.

Fredag aften 23. mai reiste undertegnede og ældste Leland Andersen med dampskibet til Arendal for at samtale med og opmuntre søskende dersteds. Søndag form. kl. 11 hadde vi en udmerket søndagsskole og grensmøte kl. 12½ samt aftenmøte kl. 5. Vi hadde en god tid tilsammen i disse forskjellige møter og en god aand var tilstede. Søndag aften hadde vi den glæde at indlemme br. Henrik Waldemar Bjergstedt i kirken ved daab, hvilken handling utførtes av mig tillikemed haandspaalæggelsen. — Turen gik derpaa til Larvik mandag morgen og samme aften hadde vi et godt besøkt møte hos grensforstander Olaf Sønsteby, ved hvilken leilighet hans datter blev velsignet. — Tirsdag aften avholdt vi møte i Tønsberg hos Marthine Olsen, der er præsidentinde for grenens kvindelige hjælpeforening og hvor vi ogsaa hadde en meget opbyggelig tid tilsammen. — Alt ialt hadde vi en meget god reise og søskende følte vel ved vort besøk. Vi ankom tilbage til Kristiania onsdag 28. mai.

A. Richard Peterson, præsident.

FRA DRAMMENS GREN.

Lørdag den 10. mai reiste grensforstander Ingv. Johansen og ældste Kristian Johansen samt søstrene Marie Antonsen og Borghild Nielsen ut til gamle broder og søster Wiker, Kjelstad i Lier. En opbyggende tid tilbragtes og nadveren blev utdelt, sanger sunget, og samtlige bar sine vidnesbyrd om det store siste dages verk. De gamle der er i 90-aarene var overbevist om, at dette verk er sandhet, «ti,» sa de, «der er ingen vei utenom.»

Vi var alle opmuntret over deres vidnesbyrd og ønsket vi maatte staa trofast som disse hadde gjort op til sin høie alder.

Borghild Nielsen.

KJÆRLIGHETENS HEMMELIGHET.

Ved at elske alt som er værd at elskes rundt omkring os, vil kjærligheten komme tilbake til os fra dem igjen, og livet vil da bli en fornøielse istedenfor smerte, og jorden vil bli som en himmel, og vi vil ikke bli uværdige efterfølgere av *ham*, hvis navn er «kjærlighet».

Dean Stanley.

TIRSDAG 20. MAI

kunde missionspræsident A. Richard Peterson og hustru feire sin 16-aarige bryllupsdag. I anledning dagen mottok bryllupsparret baade blomster og sølvpresenter, likesom der i den kvindelige hjælpeforenings møte samme aften blev uttalt gode ønsker for brudeparret i de kommende dage, og som et synligt bevis paa hvor aktet og avholdt præsidenten og hans hustru er her i missionsmarken reiste samtlige medlemmer sig op fra sine pladse.

C. M. H.

SØNDAGSSKOLENS PROGRAM FOR JULI.

Korslæsning:

En gang taler jeg om et folk og om et rike, at jeg vil oprykke og nedrive og ødelægge; men vender det folk, om hvilket jeg har talt, om fra sin ondskab, saa angrer jeg det onde, som jeg hadde tænkt at gjøre det. (Jeremias 18, 7—8).

Sakramentverset:

Derfor glem ei hvad jeg led,
For til dig at vinde fred.
Ofredes til døden hen,
Men opstod til liv igjen.

Fastedags-leksen:

Hvorfor tror jeg at jeg skal prøve at gjøre mit hjem lykkelig?

BARNAS AVDELING

FRA PLOGGUT TIL PROFET.

En kort skildring av profeten Joseph Smiths liv
av ældste William A. Morton.

Oversat fra originalen av Borghild Nielsen.

22. De hellige drives ut fra Jackson county.

Da guvernør Dunklin hørte hvad pøbelen hadde gjort, raadet han de hellige til at faa deres fiender arresteret og la saken komme frem for loven. De besluttet at gjøre saa og fik fire sakførere for et tusen dollar til at ta deres sak op i retten. Da deres fiender hørte dette, blev de meget sinte. Omtrent femti av dem kom sammen og holdt et møte. De var bevæbnet med geværer og køller. De besluttet at overfalde en liten gren av kirken som laa paa den vestlige side av Big-Blue-elven og ødelægge de helliges hjem der.

Da natten kom gik disse onde mænd hen til dette sted. Alt var rolig og stille, ti de hellige sov. Pludselig blev deres dører sprængt op og pøbelen begyndte deres grusomme gjerning. Mødrene og barna blev skræmt næsten ihjel. De løp skrikende ut av deres hjem og skjulte sig mellem buskene. Mændene prøvet at undkomme, men forgjæves. De blev grepet av pøbelen og blev fryktelig slaat med køller og andre vaaben.

Efterat fienden hadde gaat sin vei igjen krøp kvinder og barn frem fra deres skjulesteder. De gik tilbake til deres ringe hjem, men fandt mange av dem i ruiner. Dette er nogen av de prøvelser de hellige i de dage maatte utstaa, fordi de ikke vilde fornekte sandheten.

Nat efter nat fortsatte pøbelen deres ødelæggelsesverk. De brøt ind i en forretning som tilhørte Gilbert og Whitney og drog endel varer ut paa gaten og tok meget med sig. — Faa dager senere besluttet pøbelen at gjøre et nyt overfald paa de hellige i Independence. Et antal brødre rustet sig med geværer. De følte at det var deres ret at forsvare

sig selv, deres hustruer og barn. Der var seksti onde mænd i pøbelhoben. Da de kom til stedet hvor de hellige var, fyrte de paa dem og saaret nogen. To av brødrene, Andrew Barber og Philo Dibble, blev alvorlig saaret. Broder Dibble kom sig igjen, men broder Barber døde den følgende morgen. Han nedla sit liv for sine venner. Pøbelen blev stanset i deres dødbringende gjerning av de helliges vaaben, og da pøbelen begyndte at avfyre sine geværer, benyttet ogsaa nogen av brødrene som forsvar sine vaaben. To av deres fiender faldt. De øvrige blev rædde og flyktet avsted fra sine hester og faldne kamerater.

Beretningen om denne kamp spredtes hurtig omkring i landet. Derefter fulgte et stort oprør. Falske og onde rykter blev sat ut om de hellige. Det blev sagt at de vilde drive alle de andre folk ut av landet, istedenfor at det var de hellige som blev drevet ut.

En av de bitreste fiender som de hellige hadde, var guvernør Boggs. Hvad tror du han gjorde paa denne tid? Han dannet et kompani kaldet stats-milits, hvorav mange av de onde mænd forenet sig, og han satte i spidsen herfor en oberst Pitcher, der var en likesaa ond mand som ham selv. Pitcher befalte de hellige at gi fra sig sine geværer og at forlate landet øieblikkelig. Han bedrog dem ved at fortælle, at deres fiender ogsaa maatte levere sine vaaben. Han sa ogsaa, at han vilde beskytte dem.

Kirkens medlemmer var lært at adlyde landets love og at underkaste sig de overordnedes forlangende, og derfor ga de fra sig sine vaaben.

Da kom en pøbelhop av umenneskelig art og overfaldt deres hjem. De drog ut hjælpeløse kvinder og barn, og truet med at ta deres liv, hvis de ikke forlot landet. Opskræmt næsten tildøde flyktet de stakkars hellige i alle retninger. Nogen av dem var ute hele natten paa den aapne prærie, mens andre søkte ly langs Missourielvens bredder.

Da profeten hørte hvad der hadde fundet sted, brast han i taarer.

«Aa, mine brødre, mine brødre,» hulket han, «gid jeg hadde været hos dere og delt deres skjæbne.» (Forts.).

En ærlig, forældreløs gut.

Det var en meget stormfuld dag, tordenen rullet og regnet strømmet ned. Et litet barn, halvnaken og vaat til skindet, stod ute paa gaten og saa ind i vinduet hos en baker, hvor der laa mange deilige kaker. Pludselig listet han sig ind og da bakeren ikke hørte ham komme gik han ut i bakværelset. Gutten tok da to kaker, hvorefter han løp saa hurtig hans ben kunne bære ham, til et sted hvor han var i ly for regnet, og han satte sig ned for at spise kakerne, men det var likesom han ikke kunne spise dem. Naar han prøvet at ta en bit, var det likesom en stemme sa: «Ikke spis dem — gaa tilbake med dem.»

Han reiste sig op og gik tilbake til bakeren og gav ham kakerne igjen og fortalte ham alt.

Bakeren hadde set efter en gut til at gaa erinder for ham, og nu da han hadde fundet denne gut — hans navn var Bill — som var saa ærlig, tok han ham til sig og gav ham et godt hjem.

Gutten prøvet at være værdig til den tillid manden hadde til ham, for han sa altid sandhet, og naar han blev fristet til det som var galt, overkom han altid fristelsen. Fordi han var ærlig fik han et godt hjem. Det var hans løn.

14 aar. **Terresa Haws**, Rexburg, Idaho i «Juv. Instructor».

AFTENSTJERNEN.

Aftenstjernen blinker
høit paa himlens hvælv.
Den nikker og den vinker
i den mørke kveld.

Aftenstjernen skinner
ned paa jordens barn.
Den gløder og den blinker
i en praktfuld glans.

11 aar. *SOLVEIG ASTAD, Kristiansund N.*

INDHOLD:

Et maktens ord: «Ti, vær stil». — Fra Hawaii. — Et 25-aars jubilæum. — At forandre farve. — Korrespondanse fra Stavanger. — Kirkens halvaarlige konferense. — Missionspræsidentens besøk i grenene. — Fra Drammens gren. — Kjærlighetens hemmelighet. — Tirsdag 20. mai. — Søndagsskolens program for juli. — Barnas avdeling. — Aftenstjernen.

Utgit og forlagt av A. RICHARD PETERSON, Osterhausgt. 27, Kr.a.
OTTO STENERSENS BOKTRYKKERI
KRISTIANIA